

אליה נטל מהאיסלאם כמה יסודות פופולאריים כאללה, המסגד, וכדומה — ויצר תנועה חברתית חדשה פרטית משלו.

הישראלים השחורים

ב דיוק כמו הלאום של האיטלקים, הח' ליטה כנראה קבוצת כושים אמריקאיים להקים תנועה אחרת — הלאום של ישראל — The Nation of Israel. הם נטלו לעצמם יסודות מהיהדות, אימצו אותם ל- תנועתם החברתית החדשה. מארצות-הברית הם היגרו לליבריה, מדינה שנוסדה כזכור עלידי מהגרים כושים מארצות-הברית. ל- אחר שהות מה שם, החליטו שמקומם הי- אמיתי בישראל.

הם עלו לישראל — והעמידו אותה ב- פני בעיה קשה. היחידים שאינם מתרגשים, בכל הי- מצב העדין הזה, הם העולים החדשים עצמם. הם שולחים לחו"ל מכתבים מלאי- התלהבות על מצבם וארצם החדשה. הם קונים רק מאכלים טובים — נקניק, דבש, מצות לשבת. משלמים מצויין, לא נשארים חייבים, מספר אריה שמרליק, שנוסף ל-

אחדים מילדי העולים הכושים בחצר בית- הספר רביבים בדימונה, בו הם לומדים. ידעת עברית, הריהם מצטיינים בלימודים. למרות שהילדים החלו את לימודיהם ללא

קליטה שיכן אותם בדימונה. ניתם פקיד בכיר במשרד-הקליטה את עמיתו: "נקווה שהם יתאכזבו מהן מאוד מדימונה, כשם שהתאכזבו בליבריה." אלא שהעולים החדשים לא גילו כל נטייה להתאכזב מדימונה. הם הגיעו לעיר ב-22 לדצמבר — ולמחרת כבר יצאו הגברים ל- עבודה, הילדים לבית-הספר והנשים לקניות. הכל — בחיך, ברצון טוב, ובשיטתיות ר- אירגון מדוייקים. כאילו לפי תוכנית קבר- עה מראש.

רגליים על השולחנות

ד גברים זוכים להערכת מעבידיהם, עקב ד- חריצותם. המעבידים, רובם קבלנים פר- טיים הרעבים לידיים עובדות, מנצלים אר- תם, משלמים 400 ל"י לחודש לנהגי רכב כבד או נגרים מעולים, שמשכורתם המקוב- בארץ היא כאלף ל"י.

הנשים, ביחוד היפהפיות ביניהם, מהוות אטרקציה בכל מקום שהן מופיעות. ואילו הילדים הם בכלל תופעה בפני עצמה. למ- רות שהחלו את לימודיהם ללא ידיעת עב- רית, הריהם מצטיינים בלימודים. התנהגותם,

הם לא התגיירו ואינם יהודים לפי חוק השבות -

אולם הם רואים עצמם כשוחפים במדינת ישראל

תפקידו כנציג משרד-הקליטה בדימונה הוא גם בעל מכולת במקום.

התשובות לכל השאלות - שתיקה

ה עולים החדשים נראים כפועלים לפי תוכנית ברורה. הם אינם ממהרים להת- ערב בתושבים המקומיים. שבע משפחות מ- תוכם יצאו לעבוד בקיבוץ. האם זוהי הי- משימה שהוטלה עליהם מטעם הנהגת עב- תם, לקראת הקמת ישוב חקלאי גדול של תנועתם?

אין תשובה. בכלל הם ממעיטים לגלות על תוכניותיהם. הם מתכתבים רבות עם ארצות-הברית וליבריה, מחליפים בבנקים רכבות דולרים המתקבלים אצלם מחו"ל. מי מממן אותם, אין תשובה. "האם אתם יהודים שומרים מסורת מ- דורות?" התשובה הדיפלומטית: "תשאלו את הרב חנניה דרעי".

האם אתם שבעירצון פה? זוהי השאלה היחידה הנוכח לתשובה גלויה, כנה וחמימה: "כן, מאוד." השאלה היא רק — אם שביעות-רצונם תימשך גם בעתיד — כאשר ינסו להיקלט בארצם החדשה. שכן בישראל החדשה, המצרך הנדיר ב- יותר, ההולך ונעשה גריר מיום ליום — היא הסובלנות. דיעה שונה, דת שונה, מינהגים שונים, צור שונה — אינם מקובלים בישראל.

שה כדי לא ליצור את הרושם שהעולים הי- חדשים אינם רצויים.

המוסלמים השחורים

ל א רק השלטונות הרשמיים לא הח' ליטו עדיין כיצד מטפלים בבעיה הי- דינית. ספק גם אם האורח הפשוט קבע

נוער חלוצי לומד

זהו בן 15, מצעירי העולים, כשהוא נהנה מארטיק בחנות המכולת של אריה שמרלק. לראשו של בן כיפה, ועל אפו משקפיים. ללא עדשות — אך ורק בשביל היופי.

כבר את יחסו לאורח כושי במדינת-ישראל — או, נכון יותר ל-200 אלף אזרחים כי- אלה.

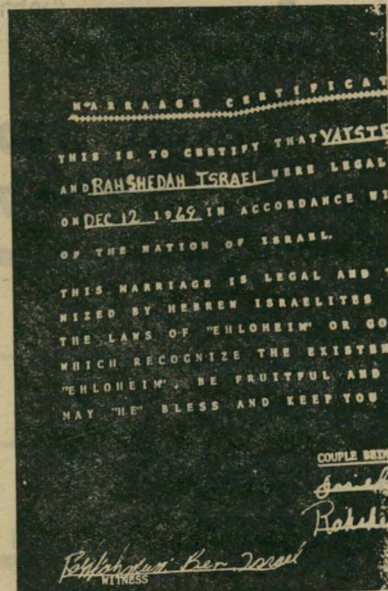
שכן האזרחים החדשים אינם יהודים — זה ברור. מה הם כן, איפוא? מדוע הגיעו לישראל? התחלת הסיפור היא בארצות-הברית. הכושים בארצות-הברית סובלים בדור הי- אחרון ממשבר-זהות חריף. ברצוץ שזקפו גיוס, החלו משיגים באמריקה את הזכויות שהיו עד אז שלהם רק בתאיוריה — הם גילו שאמריקה הלבנה מסרבת לקבלם ל- תוכה כשחים.

על רקע זה יסד מוחמד אליה את הלאום של האיטלאם — The Nation of Islam — הנקרא תנועת המוסלמים השחורים — שם, אגב, השנוא על אנשי התנועה. כל קשר בין הלאום של האיטלאם ל- איטלאם האמיתי הוא מקרי בהחלט. מוחמד

לפתע, במאוחר קצת, השאלה: מה הולך כאן? כמה עולים חדשים מתכוונים להגיע? התשובה — אותה סירבו העולים הי- כושים מדימונה לאשר רשמית — נתקבלה ברגשות מעורבים בחלונות הגבוהים: ל- דברי אריה שמרלק ופקידים בכירים ב- משרד-הקליטה יש לצפות ל-200 אלף!

אולם בין אם מספר זה משמח או מבהיל את נציגי מדינת ישראל — בינתיים אין הם יודעים כיצד להגיב על התופעה המזווה.

שריפהנים אישר להם אשרה לשלושה חודשים נוספים. אנשי משרד-הקליטה פנו בבקשה להסתדרות הפועלי-המזרחי לקבלם

תעודת נישואין

תעודת נישואין שראוי ש- טית של העולים החדשים. התעודה הפשוטה כתובה על דף נייר פשוט, מכילה אף שגיי- אותיות, חתומה עלידי מנהיג העדה. ב- תעודה לא מופיעה אפילו פעם יחידה המי- לה יהודי. לעומת זאת מופיעים האומה של ישראל וישראלים עבריים, השמות בהם מכניס בני העדה וזאת את עצמם.

חברים. בקשתם נדחתה. הסיבה: העולים החדשים אינם יהודים. בקשה דומה להסת- דרות העובדים הכללית — נתקבלה בחיוב, על-אף שמשרד-הפנים אינו רואה בהם יהודים. מנכ"ל משרד-הקליטה יוסף גבע הסי- ביר לעולים מליבריה שעליהם להתגייר, אם ברצונם להיות יהודים לכל דבר. הרב דר- עי מיפו מטפל כבר בבעיית הגיור. הכל נע-

מאידך, גורמת למורתם בבית-הספר רביבים פחות אושר: עליונותם הטבעית מוצאת לה פורקן בהרמת רגליים על השולחנות, בעת השיעור. בהפסקות וברחוב הם מרקדים ו- מפזזים בקצב טבעי נהדר האופייני כל-יך לבני גיועם. רק לואי ארמסטרונג וחצוצרתו חסרים שם. ילדי דימונה משתגעים אחרי- הם. הם מטפסים על עצים בזרירות של שד, קופצים למטה מגובה שלושה מטר כמו חתולים. "איזה חיילים נהדרים שהם יהיו", נאנח אריה שמרלק כהנאה.

מבהיל או משמח?

ע וד לא נרגעו הרוחות במשרדי הי- ממשלה נוכח ההפתעה שנפלה עליהם מהשמיים, והעלייה הכושית ירתה את הפגז השני שלה:

ברביעי למרץ הגיעה קבוצת עולים שנייה

עולה חדש

בדירתו החדשה בדימונה. על הי- קיר ניתן לראות קציה של מפת-ישראל.

מליבריה — בטוריסטיות. רק אחיהם ב- ארץ ידעו מראש על בואם.

משרד-הקליטה המופתע העניק גם ל- קבוצה השנייה דירות, ציוד ועבודה כל- קבוצה הראשונה. רק דבר אחד סירב ל- העניק להם: תעודת עולה. "הענייני נמצא בטיפול", טענו סקדי המשרד. שכן עם בוא הקבוצה השנייה, התעוררה

האם אתה מוכן למיזוג גלויות איתם?